

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Omnia in meliorem partem

urn:nbn:de:bsz:31-101049

Appositiè ad rem, de quâ hîc agimus, dixisse mihi visus est Epictetus, u-
namquamque rem habere ansam suam,
eâq; apprehendendam esse ei, qui salici-
ter hac uti velit; scire enim quorsum qua-
que res spectet, & quis ejus sit usus, non
minima pars est civilis Prudentiæ. Apis
ex Thymo, herbâ amarissimâ, suavissi-
mum mel extrahit; Hirudo contra ex
sano corpore vitiosum sanguinem. Sa-
piunt, meâ quidem sententiâ, non qui ex-
letis tristitia, sed qui ex tristibus leta no-
runt elicere. Echini semper spinis invo-
luti sunt; quid mirum? cum eas ex sese
gignant. Magna pars hominum misera
est, non aliâ de causâ, quàm quia quæru-
lus ipsis est animus. Melius Cæsar, qui
in terram prolapsus etiam casum suum
benignè interpretatus est, Teneo, inquit,
se Terra mater; quodque morosior ali-
quis mali præsagij loco habuisset, ille in
victoria bonum omen, non minus lepi-
dè, quam animosè, convertit. Et Zeno
omnibus rebus naufragio amissis, lubet
me Fortuna, inquit, expeditus philoso-
phari.

Alle dingen, seyd t Epictetus, hebben hare
handt-have, ende diese wel handelen wil,
dientse daer by te grijpen. 't Recht ghebruyck
der dingen wel te verstaen, is eene van de nut-
ste wetenschappen des burgherlijcken levens.
De Bye trect soeten honich uyt bitteren Thym,
de Yle ofie Bloetsuyger bedorven bloedt uyt
een gesont lichaem. Wyse luyden suygen soet
uyt bitter, dwase bitter uyt soet: den eenen is
goets moets, selfs midden in swaricheden, den
anderen klaecht en knaecht hem selven, oock
dan alst hem wel gaet, soeckende altijt eê knoop
in de biese, en (soomen seyt) een manneken in
de mane. Een Egel draecht het lijf vol stekels;
ist wonder? hy brengtse selver voort. Veel wer-
dender ghequelt, alleenlijck daerom, om datse
een quellijcken gheest hebben. 't Is moeyelijck
met yemant om te gaen, die alle swaricheden
inkropt en ter hertè neemt, alle vermaeckelijc-
ke dinghen daerenteghen onghevoelijcken laet
voorby gaen. Wech Egels, wech Ezels. Hoe
veel beter dede Cæsar, als hy ter aerden neder
ghekoort zijnde, selfs sijnen val sich ten goeden
naduyde, Ick houde u vast, ô aerde onser al-
ler moeder, seyde hy, treckende tot een voor-
teycken van toekomende overwinninghe, dat
een swaerhoofd ontwijffelijck als een voorbode
van ongheluck soude hebben genomen. Ende
Zeno door schipbreucke alle zijn goet verlo-
ren hebbende, my wert nu, seyde hy, gelegent-
heyt ghegheven om sonder beslommeringe en
bekommeringhe naer wijsheyt te trachten.
Mercke hoe een pack wel ghevat, ende ghewil-
lichlijck ghedraghen lichter werdt.

OVID.

Leve fit, quod bene fertur onus.
Senec. de Tranq.

Asfuescendum est conditioni suæ, &
quidquid habet circa se commodi,
apprehendendum: invenies in quovis vi-
ta genere oblectamenta, & remissiones, &
voluptates. Nihil tam acerbum est in

quo non equus animus solatium inveniat.

Besold. Axiomat. Philosophico-theol.

Cur quidam sunt divites, cur alij
mendici, ambo probi? quia nihil re-
fert utrumvis sies, si utroque sciveris
uti.

*Siet ick legghe u voor een vvegh ten leven,
ende een wech ten dooden.*

HEt brant-hout daer het gloeyt en machmen niet genaken,
Maer daer geen voncken zijn daer isfet aen te raken;
Gheen mensch en grijpe toe alleen op loffen waen,
Want die het qualijck vat die isfer qualijck aen.
De zeghen met den vloeck, de dood, en oock het leven
Die zijn u, vveerde ziel, van Gode voorgeschreven,
Wel neemt dan, lieve, neemt het goede by der hant,
En vlucht nae Zoar toe ter wijlen Sodom brant.

Quâ non urit.

P*Ars Sudis igne caret, rapidis calet altera flammis,
Hinc nocet, illesam calfacit inde manum.
Ecce! bonum Deus, Ecce! malum mortalibus offert,
Quisquis es, en tibi mors, en tibi vita patet.
Optio tota tua est, licet hinc, licet inde capeffas;
Elige, sive juvet vivere, sive mori:
Quid tibi cum Sodomâ? nihil hic nisi sulphur & ignis,
Quin potius placidum, Loth duce, Zoar adi.*

ECCLESIASTIQ. 15. 16.

*La vie & la mort, le bien & le mal sont en
la presence des hommes.*

TA Vie est un Tison, d'icy le pourras prendre,
Sans te brusler; de lá, feras reduit en cendre;
Prens le costé, ou Dieu est gracieux & doux,
Ne touche pas l'endroit, ou brusle son courroux.

QVA